

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการศึกษาปัจจัยอิทธิพลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด เชียงราย พบว่าปัจจัยแรกคือปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน (LOAN) ซึ่งเป็นปัจจัยหลัก ด้านทุนของโรงงานอุตสาหกรรมแต่ละโรงงาน ซึ่งเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินต่อโรงงาน อุตสาหกรรมและภาคเศรษฐกิจอื่นๆ เป็นตัวกระตุ้นให้มีการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจ ในกรณีที่ ศึกษาพบว่าช่วงที่สถาบันการเงินชะลอการให้สินเชื่อ ก็จะส่งผลโดยตรงต่อโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีเงินทุนเพื่อเป็นต้นทุนในด้านการซื้อวัตถุดิบและการบริหารจัดการ การจัดการของโรงงาน ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมที่ขาดสภาพคล่องด้านการเงินไม่สามารถขยาย กิจการ หรือคงกิจการเดิมอยู่ได้ต้องปิดกิจการในที่สุด เมื่อมีปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบัน การเงิน (LOAN) สูงขึ้น ก็จะส่งผลให้ผู้ประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรมมีทุนในการ ดำเนินงานเพิ่มสูงขึ้น ทำให้โอกาสในการปิดกิจการน้อยลง

ปัจจัยที่สอง การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยรายย่อยสำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคาร พาณิชย์ไทย (MLR) มีอิทธิพลต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการใน ทิศทางเดียวกัน โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 2.82 ค่า t-statistic เท่ากับ 2.383 มีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับร้อยละ 95 แสดงว่าเมื่ออัตราดอกเบี้ยรายย่อยสำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารพาณิชย์ไทย (MLR) เปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซ็นต์ จะส่งผลกระทบต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด เชียงรายที่เลิกกิจการ ในทิศทางเดียวกัน 2.82 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ จาก การศึกษาผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยที่มีผลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัด เชียงราย ส่วนใหญ่โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากอัตราดอกเบี้ยเป็นโรงงานขนาดเล็ก และขนาดกลาง และเป็นผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งเงินลงทุนในการประกอบกิจการส่วนใหญ่มา จากเงินกู้ เมื่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากสถาบันการเงินประสบปัญหา หนี้เสีย การแก้ปัญหาของรัฐบาลในช่วงต้นคือการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยอยู่ระดับสูงมากเพื่อรักษาวินัย ทางการเงิน ส่งผลให้ต้นทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มสูงขึ้น ถึงแม้ว่าในช่วงหลังระดับอัตรา ดอกเบี้ยลดต่ำลงโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าวก็ไม่สามารถดำรงกิจการอยู่ได้และทำให้โรงงาน อุตสาหกรรมต้องปิดกิจการ

ปัจจัยที่สาม การจดทะเบียนนิติบุคคล มีอิทธิพลต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการในทิศทางตรงข้ามกัน โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 3.04 ค่า t-statistic เท่ากับ -4.272 มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับร้อยละ 99 แสดงว่าเมื่อการจดทะเบียนนิติบุคคลเปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซนต์ จะส่งผลกระทบต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการในทิศทางตรงข้ามกัน 3.04 เปอร์เซนต์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ปัจจัยที่สี่ ดัชนีราคาผู้ผลิตของประเทศจำแนกตามกิจกรรมการผลิต (CPA) มีอิทธิพลต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการในทิศทางตรงข้ามกัน โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 37.40 ค่า t-statistic เท่ากับ -5.234 มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับร้อยละ 99 แสดงว่าเมื่อดัชนีราคาผู้ผลิตของประเทศจำแนกตามกิจกรรมการผลิต(CPA)เปลี่ยนแปลงไป 1 เปอร์เซนต์ จะส่งผลกระทบต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการ ในทิศทางตรงข้ามกัน 37.40 เปอร์เซนต์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

สำหรับตัวแปรหุ่นอธิบายผลวิกฤติจากการลอยตัวค่าเงินบาท (DUME) มีอิทธิพลต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการ แสดงว่าตัวแปรหุ่นอธิบายผลวิกฤติจากการลอยตัวค่าเงินบาท (DUME) จะส่งผลกระทบต่อจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายที่เลิกกิจการ

นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ที่ได้จากการศึกษาโดยการหาค่านัยสำคัญทางสถิติจะพบว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการเลิกกิจการซึ่งไม่ได้นำมาหาค่าทางสถิติหรือตัวแปรดังกล่าวนี้ ไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็มีความสำคัญในทางด้านเศรษฐศาสตร์ซึ่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมเลิกกิจการได้เช่นกัน พอสรุปได้ดังนี้ ข้อตกลงทางการค้าและด้านเศรษฐกิจ ในเวทีการค้า ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเพื่อความร่วมมือทางการค้าและด้านเศรษฐกิจภายใต้องค์กรต่างๆ เช่น 1) องค์กรการค้าโลก ที่ว่าด้วยการสนับสนุนให้มีการค้าเสรีกันระหว่างสมาชิก และแก้ไขข้อขัดแย้งทางการค้าระหว่างประเทศสมาชิก โดยมีข้อตกลงที่สำคัญ เช่น ประเทศสมาชิกต้องลดภาษีศุลกากรสินค้าอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ในส่วนของประเทศไทยจะต้องลดภาษีศุลกากรสินค้าประเภทอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ยร้อยละ 28 จำนวน 3,153 รายการ 2) องค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก มีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุน พัฒนา และส่งเสริมระบบการค้าเสรีในภูมิภาค ในลักษณะมิใช่การรวมกลุ่มทางการค้าที่กีดกันประเทศนอกกลุ่มสมาชิก โดยความตกลงในการเปิดเสรีเมื่อการประชุมตามปฏิญญาโบกอร์ซึ่งกำหนดเป้าหมายให้ประเทศสมาชิกที่พัฒนาแล้วเปิดการค้าเสรีภายในปี 2553 3) เขตการค้าเสรีอาเซียน โดยทุกประเทศจะต้องลดภาษีศุลกากรระหว่างกัน โดยไม่ลดให้ประเทศนอกกลุ่มซึ่งประเทศไทยต้องลดภาษีอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมแปรรูปภายใต้อาฟตา ในอัตราภาษี ร้อยละ 0-5 รวมทั้งสิ้น 7,737

รายการซึ่งจากพันธกรณีทางการค้าและเศรษฐกิจด้านต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ทำข้อตกลงไว้กับ องค์การการค้าโลก และความร่วมมือด้านการค้าระหว่างประเทศข้างต้นส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมในประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งด้านการแข่งขันด้านเทคโนโลยี ด้านต้นทุนและ ด้านการตลาดจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่างประเทศ รวมไปถึงการกีดกันทางการค้า ด้านการใช้มาตรการภาษีศุลกากรและที่มิใช่ภาษีศุลกากร ส่งผลให้สินค้าที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม ต้องแข่งขันกับผู้ประกอบการอื่นๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และทำให้โรงงาน อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากพันธกรณีดังกล่าวต้องเลิกกิจการไป เช่น อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมรถยนต์ และอุตสาหกรรมพลาสติก เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาประกอบในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจ ดำเนินกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งที่ผู้ประกอบการอยู่แล้วต้องการขยายโรงงานและโรงงาน อุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินการใหม่ต้องพิจารณาปัจจัยต่างๆ ประกอบดังนี้

ดัชนีราคาผู้ผลิตของประเทศจำแนกตามกิจกรรมการผลิต ภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการต้องพิจารณาว่าในช่วงที่ประกอบกิจการ ดัชนีราคาผู้ผลิตมีแนวโน้มเป็นอย่างไร เหมาะสมกับการลงทุนและขยายการลงทุนหรือไม่

ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ผู้ประกอบการพิจารณาหาแหล่งเงินทุนที่ แน่นอนชัดเจนก่อนประกอบกิจการ เพราะถ้าเริ่มลงทุนไปส่วนหนึ่งแล้วไม่มีแหล่งเงินทุนต่อเนื่อง ผู้ประกอบการอาจต้องประสบปัญหาในการลงทุน

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ ผู้ประกอบการต้องนำอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ณ ปัจจุบันเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในส่วนของต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ โรงงาน

มาตรการด้านภาษีศุลกากรของสินค้าแต่ละประเภท มาตรการการกีดกันทางการค้าของประเทศหรือกลุ่มประเทศว่ามีต่อสินค้าชนิดที่ผู้ประกอบการต้องการลงทุนหรือไม่

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลเฉพาะของจังหวัดเชียงรายเท่านั้น หากจะนำไป เพื่อใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ต้องให้มีการศึกษาในภาพรวมจังหวัดอื่นหรือในระดับประเทศ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลรายไตรมาส หากมีการนำข้อมูลรายเดือน หรือรายปี (ในลักษณะของระยะเวลาที่ยาวขึ้น) จะทำให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น

ประการสุดท้ายต้องพิจารณา คือนโยบายของรัฐบาลว่ามีการส่งเสริมอุตสาหกรรม ประเภทใดเป็นหลัก